

ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Γ. Ζ. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΥΛΛΟΝ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Γ. ΣΠ. ΜΑΚΡΗΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Συμπληρουμένων εις τὸ τέλος τοῦ ἔτους ὄλων τῶν ἐν συνεχείᾳ διηγημάτων καὶ ἠθογραφῶν τῆς « Ἀναμορφώσεως », θέλει ἀποτελεσθῆ ἕξ ὄλων τῶν ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἐκδόσεως μέχρι τέλους Δεκεμβρίου ἐκδοθέντων καὶ ἐκδοθησομένων ἐν ὄλῳ 96 φυλλαδίων εἰς αὐτοτελῆς καὶ ἀνεξάρτητος τόμος μετὰ καλλιτεχνικωτάτου λιθογραφημένου ἐξωφύλλου καὶ πίνακος περιληπτικοῦ ὄλων τῶν περιεχομένων καὶ τῶν ὀνομάτων τῶν διὰ τῆς συνεργασίας τῶν εὐαρεστηθέντων ἐν τιμῆσιν τὸ ἡμέτερον φύλλον. Οὕτω δὲ οἱ ἔχοντες ἀπ' ἀρχῆς τὴν σειρὰν τῶν φύλλων τῆς « Ἀναμορφώσεως » μέχρ' ἄχρι τέλους θὰ ἀποτελέσωσι τὸν ὀγκωδέστατον καὶ καλλιτεχνικώτατον, περιέχοντα πλεῖστα ἄρθρα σπουδαῖα καὶ ἐπιστημονικὰς διατριβὰς καὶ φωτιστικὰς μελέτας ποικίλας καὶ διπλῆν σειρὰν ἐρμηνείας τῶν κυριακῶν εὐαγγελίων καὶ ἀποστόλων καὶ διηγημάτων πλῆθος τερπνῶν καὶ διδακτικῶν, ἥτοι θρησκευτικῆν καὶ ἠθοκοινωνικῆν ἐγκυκλοπαιδίαν ἀρίστην.

Ἀπὸ δὲ τοῦ νέου ἔτους, ἀρχομένων τῶν φυλλαδίων ἐκ νέου ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ 1, διὰ νάποτελεσθῆ ἕτερος ἀνεξάρτητος τόμος, θέλουσιν ἐπέλθῃ μεγάλα καὶ σημαντικὰ βελτιώσεις εἰς τὴν πορείαν τῆς « Ἀναμορφώσεως », τὰς ὁποίας ἀποφeyγόμεν νὰ διαφημίσωμεν, ἀρχὴν ἔχοντες τὸ ἀρχαῖον λόγιον: « Ἐργῶν κοῦ λόγων δεῖ ». Λέγομεν δὲ μόνον ἐν ὀλίγοις τὰ κυριώτατα: α) ὅτι θὰ ἀρχίσῃ εὐθύς ἀπὸ τῶν πρώτων φυλλαδίων ἡ ἐρμηνεία τῶν Εὐαγγελίων καὶ ἀποστόλων τῶν ἑορτῶν· β) ὅτι ἐκ παραλλήλου πρὸς ταύτην θὰ γίνεται καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς θείας καὶ ἱερᾶς λειτουργίας· γ) ὅτι συνεχίζοντες τὴν δημοσίευσιν νέων βυζαντινῶν διηγημάτων καὶ νέων ἠθογραφῶν, θάρχισωμεν εὐθύς ἀ-

μέσως ἀπὸ τοῦ πρώτου φύλλου τὸ ἐξουσιωθῆ πρὸς τὸν Θεόν, τὸ ἄκρον ἀγαπᾶν ἀπὸ μακροῦ ὑποσχεθὲν βυζαντινὸν διήγημα ἢ Θεοφανῶ, ὅπερ ἀφῆκαμεν, εἶναι ὄν λογικὸν καὶ ἐλευθερὸν, ὁραλλήλου μετὰ τὴν ἠθογραφίαν ἄλλης ὁμωνύμου αὐτοκρατείας Θεοφανοῦς τῆς ἁγίας, τῆς ὁποίας ἡ ἠθογραφία θὰ θέλῃ καὶ θὰ διδάξῃ, ὅσον ἀπ' ἑτέρου θὰ συγκινήσῃ ἢ ἱστορία Θεοφανοῦς τῆς συζύγου καὶ δολοφονητρίδος δύο αὐτοκρατόρων, Ῥωμανοῦ τοῦ Β' καὶ Νικηφόρου τοῦ Φωκά. Περιπλέον οὕτω θὰ ἐξοικονομηθῇ ἡ ποικιλία τῆς ὕλης καὶ ἡ τάξις, ὥστε ἕκαστον φυλλάδιον θέλει εἶσθαι ἑκτακτὸν ὑπὸ ἐποψίν περιεχομένου καὶ ὕλης καὶ χάρτου καὶ καλλιτεχνικῆς ἐκτυπώσεως. Θὰ παρελάσωσιν ἀληθῶς ἀπὸ τῶν σταλῶν τῆς « Ἀναμορφώσεως » ὅ,τι διδακτικὸν καὶ φωτιστικὸν καὶ τερπνὸν ἅμα διὰ τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας πρόσφορον καὶ ὠφέλιμον θέλει κριθῆ.

Πλείοτερα περὶ τούτων θὰ λαλήσῃ ἡ πορεία τοῦ φύλλου.

ΛΟΓΟΣ

Ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισ. Κορινθίας
κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
Ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος· τῇ 13ῃ Φεβρουαρίου 1900

« Ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ, ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων μέλη. »

Τέκνα μου ἀγαπητὰ ἐν Κυρίῳ.
Ἄπασα ἡ ἄψυχος φύσις μαρτυρεῖ καὶ διαπρυσίως ἐκδιηγεῖται τὴν ὑπάρξιν ὄντος ὑπερτάτου, ποιητοῦ καὶ συντηρητοῦ τοῦ σύμπαντος κόσμου, τοῦ ποιήσαντος καὶ πλάσαντος καὶ τὸ τελειότερον ἐπίγειον πλάσμα, τὸν ἄνθρωπον, πρὸς ὃν ἔδωκε τὸν ἠθικὸν νόμον, ἵνα οὕτως, ἅτε λογικὸς ὢν καὶ ἐλευθερὸν θέλησιν ἔχων, κανονίσῃ τὰ φρονήματα καὶ τὰς πράξεις αὐτοῦ συμφῶνως πρὸς αὐτὸν καὶ κατὰ μικρὸν

ἐξουσιωθῆ πρὸς τὸν Θεόν, τὸ ἄκρον ἀγαπᾶν ἀπὸ μακροῦ ὑποσχεθὲν βυζαντινὸν διήγημα ἢ Θεοφανῶ, ὅπερ ἀφῆκαμεν, εἶναι ὄν λογικὸν καὶ ἐλευθερὸν, ὁραλλήλου μετὰ τὴν ἠθογραφίαν ἄλλης ὁμωνύμου αὐτοκρατείας Θεοφανοῦς τῆς ἁγίας, τῆς ὁποίας ἡ ἠθογραφία θὰ θέλῃ καὶ θὰ διδάξῃ, ὅσον ἀπ' ἑτέρου θὰ συγκινήσῃ ἢ ἱστορία Θεοφανοῦς τῆς συζύγου καὶ δολοφονητρίδος δύο αὐτοκρατόρων, Ῥωμανοῦ τοῦ Β' καὶ Νικηφόρου τοῦ Φωκά. Περιπλέον οὕτω θὰ ἐξοικονομηθῇ ἡ ποικιλία τῆς ὕλης καὶ ἡ τάξις, ὥστε ἕκαστον φυλλάδιον θέλει εἶσθαι ἑκτακτὸν ὑπὸ ἐποψίν περιεχομένου καὶ ὕλης καὶ χάρτου καὶ καλλιτεχνικῆς ἐκτυπώσεως. Θὰ παρελάσωσιν ἀληθῶς ἀπὸ τῶν σταλῶν τῆς « Ἀναμορφώσεως » ὅ,τι διδακτικὸν καὶ φωτιστικὸν καὶ τερπνὸν ἅμα διὰ τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας πρόσφορον καὶ ὠφέλιμον θέλει κριθῆ.

Πλείοτερα περὶ τούτων θὰ λαλήσῃ ἡ πορεία τοῦ φύλλου.

Μετὰ ψυχικοῦ ἄλλως ἁμαθῶς ἐμαθοῦν ὅτι ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἧτις ἐν τοῖς πρώτοις ἐδέξατο παρὰ τοῦ Θεοπεπίου Ἀποστόλου τῶν ἐθνῶν Παύλου τὴν οὐράνιον διδασκαλίαν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἶναι τῶν χριστιανῶν, μήτε τὸν Θεὸν εὐλαθεύμενοι, μήτε τοὺς ἀνθρώπους αἰδοῦμενοι, μήτε τοὺς νόμους τῆς πατρίδος φοβούμενοι, προσέρχονται συχνὰ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ ὀρκίζονται ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ψευδῶς, οἱ μὲν ἐκ κακῆς ἐξέως, οἱ δὲ ἐκ ποταποῦ καὶ εὐτελοῦς κέρδους, οἱ δὲ χαριζόμενοι φίλῳ τινί, ἕτεροι δὲ ἐπὶ τῷ αἰκῆσαι τὸν ὅμοιον κῆρυξ ἀνθρώπων, καὶ ἄλλοι ἀνταλλάσσουσι τοὺς ὄρκους αὐτῶν πρὸς ἀρπαγὴν ἄλλοτρῶν πραγμάτων, οὐδόλως ἐν νῷ θέμενοι, ὅπως μὲγα καὶ βαρῦτατον ἁμαρτήμα ἁμαρτάνουσι, ψευδοκούντες, ἐφ' ᾧ ἐπισπῶνται τὴν δικαίαν ὀργὴν τοῦ Θεοῦ, ἐν ἐπικαλοῦνται μάρτυρα πρὸς κύρωσιν τοῦ ψεύδους τῶν. Πεισιμαῖνος ὅτι οἱ ψευδῶς ὁμνύοντες διατελοῦσιν ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ μεγάλου ἁμαρτήματος τῆς ψευδορκίας, ἅτε μὴ εἰδότες τὰς ἁγίας Γραφὰς καὶ τὰς ἐπιεικέμενας αὐτοῖς ποινὰς, ἔγνωσαν ἐκ καθήκοντος νὰ φωτίσω καὶ γνωστὸν αὐτοῖς καταστήσω, ὅτι διὰ τὴν ἄβυσσον ταύτην αὐτῶν πράξιν ἀδύνατον νὰ μείνωσιν ἀτιμώρητοι, διότι παραβαίνουσι τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ὅστις, ὡς δίκαιος, οὐδὲν ἁμαρτήμα καταλείπει ἀτιμώρητον. Ὁ θεόπτης Μωϋσῆς ἀπαγορεύων καὶ ἀποδοκιμάζων τοὺς πολλοὺς καὶ ψευδεῖς ὄρκους, τάδε κατ' ἐ-